

elici queant. & quibus si huic lepor adfit, omen: illi si facilitas, verum importare ut credantur, contingit, falli, & non aliter ac Astrologos, falsis qui innitatur Aphorismis, decipi, fabulatur, non perpendens, quàm falso principio Grammatologismi Faulhaberiani lubricitatem astruxerit.

Profectò hic cardo negotij voluitur. Labile a. & sacris contrarium literis fundamentum est Antagonista, ubi sic concludit; Litera & Numeri planissimè nil còmunè habent, quia illarum series arbitraria, horum naturalis est. Ex hisce itaq; còmixtis contingentia solùm, & nulla necessaria elici poterūt.

Impiam dico hypotbesin, quæ literas Ar' itrarie seriei esse, asserit, & Còmunionem inter literas & numeros nullam esse, affirmat. Nam si Græci Literas immutarent, Dei verbum caderet, nec Christus Alpha & Omega (Cap. 1. v. 8. Cap. 21. v. 6. Cap. 22. v. 13. Apocal.) ampliùs esset.

Deus igitur Alphabetis necessitatem injunxit, quam universorum populorum consensus (stolidè enim immutatio susciperetur) comprobavit.

Còmunionem etiam Dei spiritus indicavit, ac qui Apocal. 13. v. 18. Numerum 666. hominis esse, & Cap. 15. v. 2. Apoc. Numerum Nominis eius esse, verbo suo edixit. Si ergò Numerus Hominis & nominis eius, qui sine literis non est, numerus est, evidens convenientia. Còmunitio & arcta combinatio literarum & Numerorum, quæ ex alijs sacra scriptura locis etiam videre est & nam & Evang. Iohannes, & Daniel Proph. visiones & sermones ex Dei pr. cepto partim scripserunt, partim obsignarunt: verba leguntur, & quia aliud nil occurrit, Numeri sigilla esse inveniuntur, unde Dan. 2. v. 4. Numeris clausi sermones, & obsignatus liber Literis constabit.

An Antagonista, quòd vanas & commentitias Literarum, Numerorum & figurarum commixtiones Faulhaberii esse, fassus es, non erubescis.

De literis, & Numeris dictum, Figura restat. Hic Antagonista sese torquet, cur eà Autor nò trigonè & c. fecerit, tripliciq; &c. Alphabeti usus fuerit?

Dicimus, necessitate vetuisse, quod cognita arte ipse fatebitur. Siquidè huius figuræ formam literarum (alpha & omega secedunt) tenor, & limites sacri constituunt Numeri.

Quæ de linguis profert, antè novimus, Deus enim Gen. 11. c. 7. v. dum omnibus unum esset labium, descendit, & confudit linguas: verum malè vocabulū præcipuum cum vocabulo primævo permiscet: benè autè tres cruci salvatoris inscriptas linguas p. Cardinalibus haberi addit, quas Author resumpsit. Cùm a. adhuc una deficeret, prudentissimè illis Germanicam copulavit, quia illà Dei verbū lucidissimè splendet. Antichristus revelatus est, & plurima prophetarū de Rom. Monarchia vaticinia, regnantibus Germ. Imperatoribus, còpleta sunt.

Sed Antagonista huius causā, cùm Authoris inventis nec Inferorum Portæ resistere valeant, tot verba perdere, iniquum, ac qui insequentibus ad finem suæ charitæ usq; merè vaniloquus & impius est.

Nam quedam ex superioribus qbus nunc responsum, repetit: & quia arti Artisq; terminos ignorat, phrasēs loquendi stolidè accusat, & ea, q̃ omnibus A-